

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201322
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201322.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO : 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 9 Bratislava, IČO : 36 864 421, za ktorú koná konateľ a advokát Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému Krajskému súdu v Bratislave, so sídlom Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. Spr. 6173/12 z 26. júna 2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5SŽi/22/2013 z 31. októbra 2013 jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalobca doručil dňa 23. decembra 2013 Krajskému súdu v Bratislave dovolanie proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) sp. zn. 5SŽi/22/2013 z 31. októbra 2013, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/174/2012-39 z 5.septembra 2013, ktorým krajský súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku postupom podľa § 10 ods. 1 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti OSP sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti OSP prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

V danej veci považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že síce dovolanie je opravným prostriedkom (a to mimoriadnym) avšak, zo žiadneho ustanovenia piatej časti OSP nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve, čo znamená, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je ani dovolacím súdom. Z uvedeného je preto zrejmé, že samotná neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v tejto veci pred najvyšším súdom.

Uvedený právny záver rešpektuje aj doterajšiu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúvaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (IV. ÚS 208/08).

Preto najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 OSP a v intenciách citovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky konanie vo veci zastavil, lebo právomoc konať vo veci samej nemal.

O trovách konania rozhodol v poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.